

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1267/2023
14.06.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Петровић, адвокат из ..., против тужене Јавне предшколске установе „Пчелица“ из Ниша, чији је пуномоћник Тања Савић, адвокат из ..., ради поништаја решења о дисциплинској одговорности и престанку радног односа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4997/2022 од 14.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 14. јуна 2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4997/2022 од 14.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 4997/2022 од 14.12.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П1 1966/2019 од 25. августа 2022. године у делу којим су поништена као незаконита решења тужене о изрицању дисциплинске мере ... од 18. јула 2019. године и Управног одбора број ... од 14.08.2019. године, те тужена обавезана да тужиоца врати на рад и надокнади му парничне трошкове у износу од 189.750,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у складу са одредбама чланова 441. и 408. ЗПП, („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20), Врховни суд је оценио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а битна повреда из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП на коју се ревизијом указује, по члану 407. тог закона није предвиђена као разлог за изјављивање ревизије.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код тужене почев од 1991. године и дугогодишњи синдикални активиста. По уговору о раду закљученом између странка дана 25.02.2016. године, тужилац је распоређен на радно место ... . Спорним првостепеним и другостепеним решењем туженог послодавца, тужиоцу је изречена дисциплинска мера престанак радног односа, из разлога што је дана 10. априла 2019. године око 22,30 часова, без пријављивања свог доласка дошао у објект тужене намењен припреми хране и ушао у просторије кухиње и пекаре, у својој личној гардероби и без прописане заштитне опреме, те након тога разговарао са запосленима и указивао на незадовољство условима рада, те је тражио потписе ради предузимања активности према директору, евентуално градоначелнику. Утврђено је да тужилац спорном приликом није улазио у просторије у којима се спрема храна за кориснике услуга тужене, већ да је разговор са запосленима обавио у просторијама које се користе без заштитних мантила, а разлог доласка је обезбеђење подршке за иницијативу према послодавцу поводом гласина да је радна јединица за припрему хране припремљена за приватизацију.

Са полазиштем на овако утврђене чињенице, нижестепени судови, позивом на одредбе чланова 15. тачка 2. и 179. став 2. тачке 4. и 5. Закона о раду („Сл. гласник РС“, бр.24/05...113/17) и чланова 1, 162-166. Закона о основама система образовања и васпитања („Сл. гласник РС“, бр.88/17 и 27/18), налазе основаним захтев за поништај решења тужене којима је тужиоцу због повреде радне обавезе отказан уговор о раду и налажу реинтеграцију тужиоца у радни однос. Тужилац није прекршио санитарне прописе, а по становишту другостепеног суда предузете активности у сврху активирања запослених на разговор са руководством не представља злоупотребу права из радног односа, већ напротив реализацију права запослених зајемчених законом (члан 188. Закона о раду).

Чињенично стање на коме су засноване нижестепене пресуде утврдио је првостепени суд, на основу изведених и оцењених доказа до закључења главне расправе, па се ревизијом неосновано указује да је другостепени суд пропустио да у складу са чланом 8. ЗПП цени доказе и своју одлуку поткрепи разлозима. Другостепени суд је у конкретном случају прихватио као правилне како чињеничне, тако и материјалноправне разлоге на којима је заснована првостепена пресуда.

Када је након спроведеног поступка утврђено да тужилац није извршио повреду радне обавезе у виду изосталог коришћења опреме за личну заштиту што би за последицу имало угрожавање корисника услуга тужене, односно када није предузео било какву радњу која би представљала повреду радне обавезе у вези исказане синдикалне активности, спорна решења по којима се у овако наведеним радњама стекао отказни разлог правилно су поништена, јер немају ослонаца у меродавним одредбама материјалног права на којима су нижестепене пресуде засноване. Стога, наводи ревизије о погрешној примени материјалног права не могу се прихватити.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић